

[Ib Christensen]

tation. Det forstår jeg godt, for når han er fællestaler for socialdemokratiet og venstre, er det faktisk nemmere ikke at sige noget end at sige noget og dog ej sige noget. Derfor sagde hr. Karl Nielsen intet som helst imod retsforbundets dagsordensforslag, men stillede bare et andet, der er om muligt endnu mere intetsigende end hr. Karl Niensens intetsigende argumentation.

Fru Kirsten Jacobsen fandt, at retsforbundets dagsorden var overflødig, og det er måske et synspunkt, som fremskridtspartiet ville kunne hævde med et vist udbytte, men hvis det havde været tilfældet, havde regeringspartierne vel ikke ulejliget sig med at foreslå en afværgedagsorden. Det er jo imidlertid det, de har gjort, og det skyldes nok, at det rører ved et for regeringspartierne åbenbart meget penibelt problem, for havde folketinget vedtaget denne målsætning, som folketinget anstændigvis burde have gjort, fordi det er et samfundsonde, vi står over for, havde det næste spørgsmål været: hvordan stopper eller bremses vi prisstigninger på jord?, og så var man ikke kommet uden om den økonomiske sagkundskab, de økonomiske vismænds rapporter og det, som talrige økonomer har sagt. Da socialdemokratiet og venstre i øvrigt principielt set har vidt forskellige holdninger på dette punkt, forstår jeg godt, det har været nødvendigt med en dagsorden, men derved bliver det altså en afværgedagsorden, og til gengæld bliver det også afsløret, at regeringen ikke prioriterer spørgsmålet jordprisstigninger så højt, at man politisk overhovedet vil forpligte sig på det; man vil ikke alvorligt bekæmpe dette samfundsonde.

Vi vil naturligvis stemme imod denne dagsorden, der tager en redegørelse til efterretning, der udmærkede sig ved sin umådelige korthed og ved sin totale intetsigen.

Jeg synes ikke, denne debat har været ganske overflødig, her havde der været mulighed for at se tingene i sammenhæng, og selv om vi i morgen skal diskutere lignende spørgsmål, er det dog enkeltheder, vi skal diskutere i morgen, men jeg synes regeringspartierne burde have gjort noget mere ud af denne debat, end man har gjort. Det har man ikke villet, og det gør det dobbelt rimeligt, at folketinget eller i hvert fald oppositionen i folketinget stemmer imod denne afværgedagsorden fra regeringspartierne.

(Kort bemærkning).

Bollmann (CD):

Jeg skal først takke hr. Karl Nielsen for undervisningen i at udfylde selvangivelsen. Jeg tror nok, han glemte standardfradraget; det er da ikke afskaffet endnu, så vidt jeg husker.

Jeg vil gerne samtidig understrege, at de eksempler på stigninger, jeg nævnte, er taget fra lovforslaget om ændring af lejeværdiberegningen (nr. L 135). Det var stigninger fra 1979 til 1980, som man vil kunne se af lovforslagets bilag 1.

Jeg sagde før, at vi følte, det var regeringens ansvar at tage initiativ i disse spørgsmål. Derfor kan vi, selv om vi selvfølgelig ikke er enige med regeringen, tage denne redegørelse til efterretning, og vi har ikke selv ønsket at stille noget dagsordensforslag. Så synes jeg også, vi har strakt os langt i spørgsmålet om at vise vores gode vilje.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag om motiveret dagsorden af *Karl Nielsen* (S) (se foran)

vedtoges med 101 stemmer mod 29; 10 stemte hverken for eller imod.

Hermed var forslag om motiveret dagsorden af *Ib Christensen* (DR) (se foran) bortfaldet.

Hermed sluttede forespørgslen.

Fjerde næstformand (Melchior):

Jeg skal gøre opmærksom på, før vi går over til næste sag på dagsordenen, at det er hensigten at holde spisepause efter afslutningen af den nu følgende forespørgsel. Dog ligger det til en vis grad selvfølgelig i ordførernes hånd, om denne hensigt vil blive udført; i hvert fald bliver der spisepause inden aftenmødet.

Den næste sag på dagsordenen var:

16) Forespørgsel til statsministeren: